

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě, složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Jana Vyklického a JUDr. Bohuslava Hnízdlá, v právní věci žalobce: **V. T.**, zastoupeného Mgr. Tomášem Weberem, advokátem, se sídlem Revoluční 30, Praha 1, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 8. 2011, č. j. 13365/DS/2011/Kj, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 27. 11. 2012, č. j. 51 A 13/2011 - 39,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“) ze dne 27. 11. 2012, č. j. 51 A 13/2011 - 39. Tímto rozsudkem krajský soud zamítl stěžovatelovu žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 8. 2011, č. j. 13365/DS/2011/Kj, jímž žalovaný zamítl odvolání stěžovatele proti rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové ze dne 1. 6. 2011, č. j. P/682/2011/OS1/Muz, kterým byl stěžovatel uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle § 22 odst. 1 písm. h) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, v platném znění (dále jen „přestupkový zákon“), jehož se měl dopustit v příčinné souvislosti s porušením ust. § 16 a ust. § 18 odst. 1, zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, v platném znění (dále jen „zákon o provozu na komunikacích“), za což mu byla podle § 22 odst. 4 přestupkového zákona uložena pokuta ve výši 25.000,-Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců. Dále mu byla podle vyhl. č. 231/1996 Sb. uložena povinnost nahradit náklady řízení v paušální výši 1.000 Kč.

Nejvyšší správní soud ze soudního spisu krajského soudu v Hradci Králové, sp. zn. 51 A 13/2011 zjistil, že napadený rozsudek krajského soudu byl doručen právní zástupkyni stěžovatele JUDr. Evě Vaškové do datové schránky dne 14. 12. 2012 (pátek). Nezdůvodněná kasační stížnost proti napadenému rozsudku byla podána k poštovní

přepравě dne 29. 12. 2012 (sobota), jak vyplývá z prezentačního razítka pošty (nálepky) na obálce založené ve spisu. Tato blanketní kasační stížnost byla adresována a dne 2. 1. 2013 doručena Okresnímu soudu v Hradci Králové, který toto podání postoupil Nejvyššímu správnímu soudu přípisem ze dne 10. 1. 2013. Doplnění kasační stížnosti ze dne 22. 1. 2013 bylo k poštovní přepravě na adresu Krajského soudu v Hradci Králové předáno, dle prezentačního razítka pošty, dne 23. 1. 2013.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumá splnění formálních náležitostí kasační stížnosti, především včasnost jejího podání [§ 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], následně případně řádné zastoupení (§ 105 odst. 2 s. ř. s.), absenci dalších zákonných důvodů nepřipustnosti (§ 104 s. ř. s.).

Kasační stížnost je opožděná.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, proti kterému směřuje, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu začíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 2 téhož ustanovení, lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Ze shora uvedeného spisu Krajského soudu v Hradci Králové jednoznačně plyne, že napadený rozsudek byl stěžovateli (jeho právní zástupkyni) doručen v pátek dne 14. 12. 2012. Sám stěžovatel stejný den doručení napadeného rozsudku krajského soudu uvádí v doplnění kasační stížnosti ze dne 22. 1. 2013. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti tak počala běžet v sobotu dne 15. 12. 2012 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila v pátek dne 28. 12. 2012 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.), neboť právě pátek 14. 12. 2012 byl dnem, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty (tzn. doručení napadeného rozsudku). Jestliže stěžovatel podal kasační stížnost proti napadenému rozsudku k poštovní přepravě až po uplynutí dvoutýdenní zákonné lhůty k jejímu podání, konkrétně jeden den po jejím uplynutí, učinil tak opožděně. V té souvislosti je třeba připomenout, že zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout (§ 106 odst. 2 i. f. s. ř. s.).

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti napadenému rozsudku odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona. Z tohoto důvodu se tento soud námitkami, které stěžovatel vznesl v kasační stížnosti, nezabýval.

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona rozhodnuto. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. února 2013

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu